

Butlletí del Consell General

Any 2022 – VIII Legislatura – Núm. 151/2022

30 de novembre del 2022

SUMARI

pàgina

2. PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

- 581/2022 Pròrroga al termini per a la presentació d'esmenes al **Projecte de llei de modificació de la Llei 48/2014, del 18 de desembre, de l'exercici de la professió d'advocat i del Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra.** 2

3. PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.1 Llei del Pressupost General

- 378/2022 Pròrroga al termini per a la presentació d'esmenes al **Projecte de llei del pressupost general per a l'exercici del 2023.** 2

3.6 Tractats internacionals

- 635/2022 Admissió a tràmit i publicació de la **Publicació de la proposta d'aprovació de l'acceptació de la sisena esmena a l'Acord europeu relatiu al treball dels equips de conducció de vehicles que realitzen transports internacionals per carretera (AETR).** 3
- 637/2022 Admissió a tràmit i publicació de la **Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i la República Txeca per eliminar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el capital i per prevenir l'evasió i el frau fiscals, i obertura del termini de presentació d'esmenes.** 13

2. PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 30 de novembre del 2022, exercint les atribucions que li confereix l'article 80 del Reglament del Consell General, ha acordat a demanda del M. I. Sr. Raul Ferré Bonet, president suplent del Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos, i de la M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez, presidenta suplent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, prorrogar el termini per a la presentació d'esmenes al **Projecte de llei de modificació de la Llei 48/2014, del 18 de desembre, de l'exercici de la professió d'advocat i del Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra**. El nou termini finalitza el dia 23 de desembre del 2022, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 30 de novembre del 2022

Roser Suñé Pascuet
Síndica General

3. PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.1 Llei del Pressupost General

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 30 de novembre del 2022, exercint les atribucions que li confereix l'article 80 del Reglament del Consell General, ha acordat a demanda de la M. I. Sra. Alexandra Codina Tort, consellera general del Grup Parlamentari Demòcrata, prorrogar el termini per a la presentació d'esmenes al **Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2023**. El nou termini finalitza el dia 16 de desembre del 2022, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 30 de novembre del 2022

Roser Suñé Pascuet
Síndica General

3.6 Tractats internacionals

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 30 de novembre del 2022, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 11 d'octubre del 2022, sota el títol **Publicació de la proposta d'aprovació de l'acceptació de la sisena esmena a l'Acord europeu relatiu al treball dels equips de conducció de vehicles que realitzen transports internacionals per carretera (AETR)** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General, ha acordat d'acord amb l'article 64.2 de la Constitució i 90 del Reglament del Consell General, ordenar la seva publicació al Butlletí del Consell General, als efectes previstos en l'article 25.2 de la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats.

Els escrits d'oposició que eventualment puguin presentar-se, dins el termini de quinze dies d'aquesta publicació, tindran la consideració d'esmenes a la totalitat de devolució.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 30 de novembre del 2022

Roser Suñé Pascuet
Síndica General

Publicació de la proposta d'aprovació de l'acceptació de la sisena esmena a l'Acord europeu relatiu al treball dels equips de conducció de vehicles que realitzen transports internacionals per carretera (AETR)

Vist l'Acord europeu relatiu al treball dels equips de conducció de vehicles que realitzen transports internacionals per carretera (AETR), fet a Ginebra l'1 de juliol de 1970 i publicat al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, núm. 17, de 5 de març de 1997 i en vigor pel Principat d'Andorra des del 12 d'agost de 1997;

Vist que el secretari general de les Nacions Unides va comunicar, el 21 de desembre del 2009, la proposta d'esmena sisena al cos i la introducció de l'apèndix 3 a l'Acord esmentat, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 21 de l'Acord europeu relatiu al treball dels equips de conducció de vehicles que realitzen transports internacionals per carretera (AETR);

Atès que, a l'expiració d'un termini de sis mesos a partir de la data de la comunicació de la proposta d'esmena cap estat no va emetre cap objecció, l'esmena va ser considerada acceptada el 21 de juny del 2010;

Atès que, de conformitat amb l'apartat 6 de l'article 21 de l'Acord, l'esmena al cos i la introducció de l'apèndix 3 a l'Acord europeu relatiu al treball dels equips de conducció de vehicles que realitzen transports internacionals per carretera (AETR) va entrar en vigor al cap de tres mesos de la data de l'acceptació, és a dir, el 21 de setembre del 2010;

Atès que el Govern, en la sessió del 23 de novembre del 2022, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 25 de la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de Tractats,

del 19 de desembre de 1996, va aprovar l'acceptació de les esmenes de l'Acord europeu relatiu al treball dels equips de conducció de vehicles que realitzen transports internacionals per carretera (AETR);

Atès que, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 25 de la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats, el Govern ho ha comunicat als Coprínceps i al Consell General ;

Es fa pública la proposta d'aprovació de l'acceptació de la sisena esmena a l'Acord europeu relatiu al treball dels equips de conducció de vehicles que realitzen transports internacionals per carretera (AETR), tal com es reproduïx a continuació;

Sisena esmena a l'Acord europeu relatiu al treball dels equips de conducció de vehicles que realitzen transports internacionals per carretera (AETR)

Es modifiquen les definicions de l'article 1 de la manera següent:

“f) Per *massa màxima autoritzada*: la massa màxima del vehicle carregat declarada admissible per l'autoritat competent de l'Estat on s'hagi matriculat el vehicle;

g) Per *transport per carretera*: qualsevol desplaçament que fa un vehicle utilitzat per al transport de passatgers o de mercaderies, totalment o parcialment, en buit o en càrrega, per la xarxa viària oberta al públic;”

“j) Per *conductor*: qualsevol persona, assalariada o no, que condueix el vehicle fins i tot durant un període curt, o que és dins el vehicle en el marc de les seves funcions per poder-lo conduir, si escau;”

“m) Per *descans*: qualsevol període ininterromput durant el qual el conductor pot disposar lliurement del seu temps;”

L'article 1 es complementa amb les definicions noves següents:

“n) Per *interrupció*: qualsevol període durant el qual un conductor no té dret a conduir o a fer altres tasques i només pot descansar;

o) Per *temps de descans diari*: la part d'un dia durant la qual un conductor pot disposar lliurement del seu temps, que pot ser un temps de descans diari normal o un temps de descans diari reduït:

i) Temps de descans diari normal: qualsevol període de descans d'onze hores com a mínim. Aquest temps de descans diari normal també es pot distribuir en dos trams: el primer ha de ser un període ininterromput de tres hores com a mínim, i el segon, un període ininterromput de nou hores com a mínim.

ii) Temps de descans diari reduït: qualsevol període de descans de nou hores com a mínim i de menys d'onze hores.

p) Per *temps de descans setmanal*: un període setmanal durant el qual un conductor pot disposar lliurement del seu temps, que pot ser un temps de descans setmanal normal o un temps de descans setmanal reduït:

- i) Temps de descans setmanal normal: qualsevol període de descans de quaranta-cinc hores com a mínim.
- ii) Temps de descans setmanal reduït: qualsevol període de descans de quaranta-cinc hores que es pot reduir a un mínim de vint-i-quatre hores consecutives, segons estableix l'apartat 6 de l'article 8 de l'Acord.
- q) Per *un altre treball*: qualsevol activitat, excepte la conducció, duta a terme pel mateix empresari o per un altre empresari del sector del transport o d'un altre sector. El temps d'espera i el temps que no es dedica a la conducció i que es passa dins d'un vehicle en marxa, en un transbordador o en un tren no es consideren altres treballs;
- r) Per *durada de conducció*: la durada de conducció enregistrada de forma automàtica o semiautomàtica, o fins i tot manualment, en les condicions definides en aquest Acord;
- s) Per *durada de conducció diària*: la durada de la conducció total acumulada entre el final d'un període de descans diari i el principi del període de descans diari següent, o entre un període de descans diari i un període de descans setmanal;
- t) Per *durada de conducció setmanal*: la durada de conducció total acumulada durant una setmana;
- u) Per *període de conducció*: una durada de conducció acumulada entre el moment en què el conductor es posa al volant després d'un descans o una pausa i el moment en què pren un descans o una pausa. El període de conducció pot ser continuat o fragmentat;
- v) Per *conducció en equip*: la situació en què, durant un període de conducció comprès entre dos períodes consecutius de descans diari o entre un descans diari i un descans setmanal, hi ha almenys dos conductors dins el vehicle per assegurar el relleu. Durant la primera hora de conducció en equip, la presència d'un altre conductor o d'altres conductors és optativa, però és obligatòria per a la resta del període;
- w) Per *empresa de transport*: qualsevol persona física o jurídica, associació o grup de persones sense personalitat jurídica, amb fins lucratiu o sense, o qualsevol organisme públic amb personalitat jurídica pròpia o dependent d'una autoritat amb personalitat jurídica, que efectua transport per carretera per compte d'altri o per compte propi.”

L'article 2 es modifica com segueix:

“Article 2. *Camp d'aplicació*

1. Aquest Acord s'aplica sobre el territori de cada part contractant a tots els transports internacionals per carretera efectuats per qualsevol vehicle matriculat en el territori de la dita part contractant o sobre el territori de qualsevol altra part contractant.
2. No obstant això, llevat que les parts contractants al territori de les quals s'entri ho estipulin altrament, aquest Acord no s'aplica als transports internacionals per carretera efectuats pels vehicles següents:
 - a) Vehicles utilitzats per al transport de mercaderies si el pes màxim autoritzat del vehicle, incloent-hi els vehicles amb remolc o semiremolc, no excedeix les 3,5 tones;
 - b) Vehicles destinats al transport de passatgers que, segons el tipus de construcció i l'equipament, són aptes per transportar nou persones com a màxim, el conductor inclòs, i es destinen a aquest efecte;

- c) Vehicles destinats al transport de passatgers per part de serveis regulars, el recorregut de la línia dels quals no excedeix els 50 quilòmetres;
- d) Vehicles la velocitat màxima autoritzada dels quals no excedeix els 40 quilòmetres per hora;
- e) Vehicles que pertanyen als serveis de les forces armades, a protecció civil, als bombers i a les forces responsables de mantenir l'ordre públic, o que s'han llogat sense conductor, quan el transport és la funció mateixa assignada a aquests serveis i s'efectua sota el seu control;
- f) Vehicles utilitzats en estats d'emergència o destinats a missions de salvament, incloent-hi el transport d'ajuda humanitària amb finalitats no comercials;
- g) Vehicles especialitzats destinats a tasques mèdiques;
- h) Vehicles especialitzats de reparació d'averies que operen en un radi de 100 quilòmetres des de la seva base;
- i) Vehicles sotmesos a proves en carretera amb la finalitat de millorar-los tècnicament, de reparar-los o de conservar-los, i vehicles nous o transformats que encara no s'han posat en circulació;
- j) Vehicles amb un pes màxim autoritzat no superior a 7,5 tones utilitzats per al transport no comercial de mercaderies;
- k) Vehicles comercials que tenen un caràcter històric, de conformitat amb la legislació de la part contractant on es condueixen, i que s'utilitzen per transportar passatgers o mercaderies amb finalitats no comercials.”

L'apartat 2 de l'article 3 es modifica com segueix:

“2. a) No obstant això, qualsevol part contractant pot exigir, en cas que es tracti d'un vehicle matriculat en un estat que no sigui part contractant d'aquest Acord, només els fulls de registre diari emplenats a mà per cada membre de la tripulació durant el període de temps transcorregut des de l'entrada al territori de la primera part contractant, en lloc de l'aparell de control conforme al que especifica l'annex d'aquest Acord.

b) A aquest efecte, cada membre de la tripulació ha d'inscriure en el seu full de registre la informació relativa als períodes d'activitats professionals i de descans utilitzant els símbols gràfics adequats tal com es defineixen en l'article 12 de l'annex d'aquest Acord.”

L'article 6 es modifica com segueix:

“Article 6. *Temps de conducció*

1. La durada de conducció diària, tal com es defineix en l'article 1.s d'aquest Acord, no ha de ser superior a nou hores. Es pot ampliar fins a un màxim de deu hores, però no més de dos vegades per setmana.
2. La durada de conducció setmanal, tal com es defineix en l'article 1.t d'aquest Acord, no pot ser superior a 56 hores.
3. La durada de conducció total acumulada durant dos setmanes consecutives no pot ser superior a 90 hores.

4. El temps de conducció inclou totes les durades de conducció efectuades sobre el territori de les parts contractants o dels països que no siguin parts contractants.

5. Un conductor ha d'enregistrar com un altre treball qualsevol temps tal com es defineix en l'article 1.g, i qualsevol temps que hagi passat conduint un vehicle utilitzat per a operacions comercials que no entri en l'àmbit d'aplicació d'aquest Acord, i ha d'enregistrar qualsevol temps de disponibilitat, tal com es defineix en l'apartat 3.c de l'article 12 de l'annex d'aquest Acord. Aquest enregistrament s'inscriu manualment en un full de registre o en una sortida impresa o mitjançant la funció de maneig manual de l'aparell de control.”

Els apartats 1 a 3 de l'article 7 es modifiquen com segueix:

“1. Després d'una durada de conducció de quatre hores i mitja, un conductor ha de fer una pausa ininterrompuda de quaranta-cinc minuts com a mínim, llevat que faci un descans.

2. Aquesta interrupció, tal com es defineix en l'article 1.n d'aquest Acord, es pot substituir per una pausa de quinze minuts seguida d'una pausa de trenta minuts com a mínim, cadascuna intercalada en el període de conducció o feta immediatament després, de manera que es respectin les disposicions de l'apartat 1.

3. En compliment d'aquest article, el temps d'espera i el temps no dedicat a la conducció que es passen en un vehicle en marxa, en un transbordador o en un tren no es consideren altre treball, tal com es defineix en l'article 1.g d'aquest Acord, i es poden qualificar com a interrupcions.”

L'article 8 es modifica com segueix:

“Article 8. *Temps de repòs*

1. El conductor té temps per fer un descans diari i setmanal, tal com es defineix en les lletres o i p de l'article 1.

2. En cada període de vint-i-quatre hores des del final del període de descans diari o setmanal anterior, el conductor ha d'haver fet un període nou de descans diari.

Si la part del període de descans diari que escau dins d'aquest termini de vint-i-quatre hores és de nou hores com a mínim, però de menys d'onze hores, el descans diari en qüestió es considera un període de descans diari reduït.

3. Per derogació de l'apartat 2, un conductor implicat en la conducció en equip d'un vehicle ha d'haver pres un nou període de descans diari de nou hores com a mínim dins les trenta hores següents a l'acabament d'un període de descans diari o setmanal.

4. Un període de descans diari es pot ampliar perquè esdevingui un període de descans setmanal normal o un període de descans setmanal reduït.

5. Un conductor no pot agafar més de tres períodes de descans diaris reduïts entre dos descansos setmanals.

6. a) En el transcurs de dos setmanes consecutives el conductor ha de prendre com a mínim:

i) Dos períodes de descans setmanal normal, o

ii) Un període de descans setmanal normal i un període de descans setmanal reduït de vint-i-quatre hores com a mínim. No obstant això, la reducció es compensa amb un descans

equivalent pres en bloc abans que finalitzi la tercera setmana següent a la setmana en qüestió.

Un període de descans setmanal comença a tot tardar al final de sis períodes de vint-i-quatre hores a partir del període de descans setmanal anterior.

b) Per derogació de l'apartat 6.a, un conductor que efectuï un únic servei de transport internacional de passatgers, que no sigui un servei regular, pot ajornar el descans setmanal, a tot tardar fins que hagin acabat de transcórrer dotze períodes de vint-i-quatre hores després del període de descans setmanal anterior, sempre que:

i) El servei duri com a mínim vint-i-quatre hores consecutives en una part contractant o en un país tercer diferent del país on es va iniciar el servei, i

ii) El conductor, després d'utilitzar la derogació, faci:

a. o bé dos períodes de descans setmanal normals,

b. o bé un període de descans setmanal normal i un període de descans setmanal reduït de vint-i-quatre hores com a mínim. Cal compensar la reducció, tanmateix, amb un període de descans equivalent pres en bloc abans que finalitzi la tercera setmana següent a l'acabament del període de derogació;

iii) Quatre anys després que el país de matriculació hagi aplicat el tacògraf digital, el vehicle estigui equipat amb un aparell de control conforme a l'apèndix 1B de l'annex d'aquest Acord, i

iv) Posteriorment a l'1 de gener del 2014, en cas que la conducció tingui lloc entre les 22 i les 6 hores, el vehicle sigui conduït en equip o la durada de la conducció esmentada en l'article 7 es redueixi a tres hores.

c) Per derogació de l'apartat 6.a, cada conductor implicat en la conducció en equip ha de fer un descans setmanal de quaranta-cinc hores com a mínim. Aquest temps de descans es pot reduir a un mínim de vint-i-quatre hores (descans setmanal reduït). No obstant això, cal compensar cada reducció amb un període de descans equivalent pres en bloc a tot tardar durant la tercera setmana següent a la setmana en què s'hagi pres la reducció.

Un període de descans setmanal comença a tot tardar al final de sis períodes de vint-i-quatre hores a partir del període de descans setmanal anterior.

7. Qualsevol descans que es faci com a compensació per la reducció d'un període de descans setmanal s'afegeix a un altre període de descans de nou hores com a mínim.

8. Si un conductor escull els períodes de descans diari i els de descans setmanal reduïts fora de la base, els pot fer dins del vehicle sempre que el vehicle disposi per a cada conductor d'un equipament per dormir adequat, tal com prevegi el fabricant a l'hora de dissenyar el vehicle, i que el vehicle estigui estacionat.

9. Un període de descans setmanal a cavall entre dos setmanes es pot computar dins d'una setmana o de l'altra, però mai en ambdós."

S'hi inclou l'article 8 bis, que queda redactat com segueix:

"Article 8 bis. Derogacions de l'article 8

1. Per derogació de l'article 8, quan un conductor acompanya un vehicle que es transporta amb transbordador o amb tren i fa un període de descans diari normal, aquest període de

descans es pot interrompre com a màxim dos vegades per fer altres activitats, sempre que es compleixin els requisits següents:

- a) Que la part del descans diari que es faci a terra sigui abans o després de la part del descans diari que s'hagi fet dalt del transbordador o del tren.
- b) Que el període entre les parts del període de descans diari sigui tan breu com sigui possible i que en cap cas no sigui superior a una hora abans de l'embarcament o després del desembarcament, incloent-hi les formalitats duaneres en les operacions d'embarcament o de desembarcament.

Durant totes les parts del descans diari el conductor ha de disposar d'una llitera.

2. El temps que el conductor dediqui a arribar al lloc on s'ha de fer càrrec d'un vehicle que entri dins l'àmbit d'aplicació d'aquest Acord, o a tornar-ne quan el dit vehicle no sigui ni al domicili del conductor ni al centre operatiu de l'empresari on el conductor acostuma a tenir la seva base, no es considera descans o pausa, llevat que el conductor estigui en un transbordador o en un tren i tingui a l'abast material adequat per dormir.

3. El temps que passi un conductor conduint un vehicle que no entri en l'àmbit d'aplicació d'aquest Acord per anar fins a un vehicle que entri en l'àmbit d'aplicació d'aquest Acord, o per tornar-ne, i que no sigui ni al domicili del conductor ni al centre operatiu de l'empresari on el conductor acostuma a tenir la seva base, es considera com un altre treball.”

La darrera frase de l'article 9 es modifica com segueix:

“El conductor ha d'indicar la naturalesa i el motiu de la derogació en el full de registre o en una sortida impresa de l'aparell de control o en el registre de servei, a tot tardar en el moment en què arribi al punt d'aturada apropiat.”

El primer apartat de l'article 11 es modifica com segueix:

“1. L'empresa organitza el servei de transport per carretera i dona les instruccions pertinents als membres de l'equip de conducció perquè puguin complir les disposicions d'aquest Acord.”

El tercer apartat de l'article 11 es completa com segueix:

“[...] o d'incitar a infringir aquest Acord.”

L'article 11 es completa amb els dos apartats següents:

“4. Una empresa de transports és la responsable de les infraccions comeses pels conductors de l'empresa, fins i tot si la infracció s'ha comès en el territori d'una altra part contractant o d'un país que no sigui part contractant.

Sense perjudici del dret de les parts contractants a considerar les empreses de transport plenament responsables, les parts contractants poden vincular aquesta responsabilitat al fet que l'empresa incompleixi els apartats 1 i 2. Les parts contractants poden prendre en consideració qualsevol element de prova que estableixi que l'empresa de transport no es pot considerar raonablement responsable de la infracció comesa.

5. Les empreses, els expedidors, els carregadors, els operadors turístics, els agents de transport, els subcontractistes i les agències que contractin conductors han de garantir que els horaris de transport acordats contractualment siguin conformes a aquest Acord.”

L'article 12 es completa amb els tres apartats següents:

6. a) Cada part contractant ha de permetre a les autoritats competents d'imposar una sanció a un conductor que hagi comès una infracció d'aquest Acord constatada en el seu territori i que no hagi estat imposada, encara que la infracció s'hagi comès en el territori d'una altra part contractant o d'un país que no sigui part contractant.

b) Cada part contractant ha de permetre a les autoritats competents d'imposar una sanció a una empresa per una infracció d'aquest Acord constatada en el seu territori i que no hagi estat imposada, encara que la infracció s'hagi comès en el territori d'una altra part contractant o d'un país que no sigui part contractant.

A títol d'excepció, quan es constata una infracció que ha estat comesa per una empresa ubicada en una altra part contractant o en un país que no és part contractant, la sanció s'imposa de conformitat amb el procediment previst en l'acord bilateral de transport per carretera signat entre les parts encausades.

Les parts contractants examinen, a partir del 2011, la possibilitat de suprimir l'excepció prevista en l'apartat 6.b, sempre que totes ho vulguin.

7. Quan una part contractant iniciï un procediment o imposi una sanció per una infracció determinada, ha de presentar les proves correctament i per escrit al conductor.

8. Les parts contractants han de vetllar perquè s'apliqui un sistema de sancions proporcionat, que pot incloure sancions financeres, en cas que les empreses o els expedidors associats, els carregadors, els operadors turístics, els agents de transport, els subcontractistes i les agències que contractin conductors que siguin associats infringeixin aquest Acord.”

S'hi inclou l'article 12 *bis*, amb el contingut següent:

“Article 12 *bis*. *Models del formulari tipus*

1. Per facilitar, a escala internacional, els controls a la carretera s'introdueixen models de formulari tipus, sempre que calgui, en l'annex d'aquest Acord, que es completa a aquest efecte amb un apèndix nou (apèndix 3). Aquests formularis s'hi introdueixen o es modifiquen segons el procediment definit en l'article 22 *ter*.

2. Els formularis que figuren en l'apèndix 3 no tenen caràcter obligatori. No obstant això, si s'utilitzen, cal respectar-ne el contingut tal com es defineixen, en particular pel que fa a la numeració, l'ordre i els títols dels apartats.

3. Les parts contractants poden completar aquestes dades amb altra informació per respondre a les exigències nacionals o regionals. Aquesta informació addicional no es pot exigir en cap cas als transports que provenen d'una altra part contractant o d'un país tercer. A aquest efecte, ha de figurar en el formulari de manera totalment separada de les dades definides per al trànsit internacional.

4. Aquests formularis s'accepten si es presenten durant un control en carretera efectuat sobre el territori de les parts contractants d'aquest Acord.”

S'hi inclou l'article 13 *bis*, amb el contingut següent:

“Article 13 *bis*. *Disposicions transitòries*

Les disposicions que figuren al final dels apartats 7.a i 7.b de l'article 12 de l'annex d'aquest Acord s'apliquen tres mesos després de l'entrada en vigor d'aquesta esmena.”

S'hi inclou l'article 22 *ter*, amb el contingut següent:

“Article 22 *ter*. *Procediment per esmenar l'apèndix 3*

1. L'apèndix 3 de l'annex d'aquest Acord s'esmena seguint el procediment descrit a continuació.
2. Qualsevol proposta que pretengui introduir formularis tipus en l'apèndix 3, de conformitat amb l'article 12 *bis* d'aquest Acord, o modificar els formularis actuals, s'ha de sotmetre a l'aprovació del grup de treball sobre els transports per carretera de la Comissió Econòmica per a Europa de les Nacions Unides. Es considera que s'accepta la proposta si l'aprova una majoria de les parts contractants presents i amb dret a vot.

La Secretaria de la Comissió Econòmica per a Europa de les Nacions Unides ha d'informar oficialment les autoritats competents de totes les parts contractants de l'Acord sobre l'aprovació d'aquestes esmenes i, simultàniament, ha de comunicar aquesta informació al secretari general, a qui ha de trametre una còpia adjunta del text que s'hi relaciona.

3. Qualsevol formulari tipus que s'aprovi d'aquesta manera es pot utilitzar tres mesos després de la data de la comunicació de la informació a les parts contractants de l'Acord.”

Després de l'apèndix 2 de l'annex, s'hi introdueix l'apèndix 3, que queda redactat com segueix:

“Annex. Apèndix 3

Formularis tipus

De conformitat amb l'article 12 *bis* d'aquest Acord, els camioners poden utilitzar els formularis tipus que figuren a continuació a fi de facilitar els controls en carretera:

1. El formulari de declaració d'activitats és un formulari que s'utilitza quan un conductor ha estat de baixa per malaltia o de vacances anuals o quan ha conduït un altre vehicle exclòs de l'àmbit d'aplicació de l'AETR en el sentit del que preveu l'article 2 d'aquest Acord.

Instruccions referents a l'ús (cal recordar-les sempre que es pugui al revers del formulari)

- a) L'empresa de transport i el conductor concernit han d'emplenar tots els camps d'aquest formulari abans del viatge.
- b) No es pot modificar el text del formulari.
- c) Perquè sigui vàlid, el formulari l'han de signar alhora el representant autoritzat de l'empresa de transport i el conductor mateix. Per a les empreses individuals, el conductor signa un cop en nom de l'empresa i un cop en qualitat de conductor. Només és vàlid el document original signat.
- d) El formulari es pot imprimir amb el logotip de l'empresa. Les seccions de l'1 a la 5 poden anar preimpreses. El segell de l'empresa no pot substituir la signatura del sotassinat, però la signatura pot anar acompanyada del segell.

- e) La informació adicional nacional o regional ha d'aparèixer al revers del formulari.
- f) Si aquest formulari està redactat en un idioma que no és l'anglès o el francès, el títol en l'idioma nacional ha d'aparèixer per sota del títol en anglès i francès, que cal conservar. Els títols de les rúbriques dins el formulari s'han de repetir en anglès quan el document original estigui en un idioma diferent de l'anglès (vegeu el model adjunt).
2. (Reservat per a un altre formulari eventual)"

FORMULARI DE DECLARACIÓ D'ACTIVITATS * / ATTESTATION OF ACTIVITIES *

(REGLAMENT (CE) 561/2006 O AETR **) / (REGULATION (EC) 561/2006 OR THE AETR **)

Cal emplenar-lo a màquina amb caràcters llatins i signar-lo abans d'efectuar qualsevol

viatge / To be filled in by typing in Latin characters and signed before a journey

Cal adjuntar-lo als registres de l'aparell de control que s'han de conservar / To be

kept with the original control device records wherever they are required to be kept

Les declaracions falses constitueixen una infracció / False attestations constitute an infringement

Part que l'empresa ha d'emplenar (Part to be filled in by the undertaking)

1. Nom de l'empresa / *Name of the undertaking*
2. Carrer, codi postal, ciutat / *Street address, postal code, city*.....
.....
- País/Country:
3. Número de telèfon (inclòs el prefix internacional) / *Telephone number (including international prefix)*
.....
4. Número de fax (inclòs el prefix internacional) / *Fax number (including international prefix)*
.....
5. Adreça de correu electrònic / *e-mail address*:

El sotasignat (I, the undersigned):

6. Cognoms i nom / *Name and first name*
7. Càrrec a l'empresa / *Position in the undertaking*:.....
- declaro que el conductor / declare that the driver:**
8. Cognoms i nom / *Name and first name*
9. Data de naixement (dia/mes/any) / *Date of birth (day/month/year)*:
10. Número del permís de conduir o del carnet d'identitat o del passaport / *Driving licence or identity card or passport number*
11. que ha començat a treballar per a l'empresa el (dia/mes/any) / *who has started to work at the undertaking on (day/month/year)*
- durant el període / *for the period*:
12. des de (hora/dia/mes/any) / *from (hour/day/month/year)*:
13. fins a (hora/dia/mes/any) / *to (hour/day/month/year)*:

14. estava de baixa mèdica *** / *was on sick leave*
15. estava de vacances anuals *** / *was on annual leave*
16. estava de vacances o de descans *** / *was on leave or rest*
17. conduïa un vehicle exclòs de l'àmbit d'aplicació del Reglament (CE) 561/2006 o de l'AETR *** / *drove a vehicle exempted from the scope of Regulation (EC) 561/2006 or the AETR*
18. efectuava un altre treball diferent de la conducció *** / *performed other work than driving*
19. estava disponible *** / *was available*
20. Lloc/place: Data/date:

Signatura/signature

21. El sotasignat, conductor, confirma que no ha conduït un vehicle dins l'àmbit d'aplicació del Reglament (CE) 561/2006 o de l'AETR durant el període esmentat abans (*I, the driver, confirm that I have not been driving a vehicle falling under the scope of Regulation (EC) 561/2006 or the AETR during the period mentioned above*).

22. Lloc/place: Data/date:

Signatura del conductor / *signature of the driver*:

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 30 de novembre del 2022, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 24 de novembre del 2022, sota el títol **Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i la República Txeca per eliminar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el capital i per prevenir l'evasió i el frau fiscals**, i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb els articles 92.2 i 117, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 23 de desembre del 2022, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 30 de novembre del 2022

Roser Suñé Pascuet
Síndica General

Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i la República Txeca per eliminar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el capital i per prevenir l'evasió i el frau fiscals

El Principat d'Andorra ha dut a terme la reforma del model econòmic i fiscal andorrà per permetre al país afrontar els reptes del futur i posar-se en una situació de competència. Al maig del 2011, Andorra es va centrar en la construcció d'un marc fiscal complet i homologable internacionalment, i va aprovar les lleis de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals i l'impost sobre societats per permetre que aquestes normes entressin en vigor en l'exercici fiscal corresponent al 2012.

Aquestes tres lleis constitueixen la base del nou marc fiscal directe andorrà. A més, durant el 2012 es va elaborar la Llei de l'impost general indirecte, que fusiona tots els impostos indirectes existents en un únic impost de tipus IVA, i que va entrar en vigor l'1 de gener del 2013. Aquest marc fiscal es va completar amb l'impost sobre la renda de les persones físiques, que va entrar en vigor el 22 de maig del 2014, i que s'aplica efectivament des de l'1 de gener del 2015.

Pel que fa a l'intercanvi automàtic d'informació en el marc de l'OCDE, el 5 de novembre del 2013 el Principat d'Andorra va signar el Conveni de l'OCDE i del Consell d'Europa relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal, adoptat a Estrasburg el 25 de gener de 1998, modificat pel Protocol d'esmena adoptat a París el 27 de maig del 2010, que va entrar en vigor l'1 de desembre del 2016.

Cal destacar també que, al juny del 2014, el Principat d'Andorra va esdevenir el 48è estat a adherir-se a la Declaració sobre l'intercanvi automàtic d'informació de l'OCDE.

Igualment, el 3 de desembre del 2015, Andorra va signar l'Acord multilateral d'intercanvi automàtic d'informació en matèria tributària entre autoritats competents, conegut com el Multilateral Competent Authority Agreement (MCAA), que instaura el principi de norma comuna de la Declaració de l'OCDE.

Pel que fa a l'intercanvi automàtic d'informació amb la Unió Europea, el 12 de febrer del 2016 es va signar a Brussel·les el Protocol d'esmena de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, que va entrar en vigor l'1 de gener del 2017.

El 25 de novembre del 2016 es va adoptar a París el Conveni multilateral per a l'aplicació de les mesures relatives als convenis fiscals per prevenir l'erosió de la base imposable i el trasllat dels beneficis (en endavant, "MLI"). Aquest Conveni multilateral respon a la necessitat de crear un mecanisme eficaç que permeti als països signataris adoptar les mesures plantejades pel Projecte BEPS que afecten els convenis fiscals en el conjunt de la xarxa de convenis fiscals, sense haver de tornar a negociar-los de manera bilateral. Així, el Conveni multilateral modifica de forma automàtica i simultània els convenis fiscals que es designin com a coberts pel Conveni multilateral per als estats. El 7 de juny del 2017, Andorra va signar l'MLI; el 8 de juliol del 2021, el Consell General d'Andorra el va ratificar, i el 29 de

setembre del 2021, Andorra va dipositar el seu instrument de ratificació prop de l'OCDE, amb la qual cosa l'instrument entrarà en vigor per a Andorra l'1 de gener del 2022.

Aquest nou marc legal ha de facilitar la negociació d'acords bilaterals per evitar la doble imposició (en endavant, "CDI"), essencials per garantir un marc de seguretat jurídica per al conjunt dels sectors econòmics, per facilitar el desenvolupament del sector dels serveis i per refermar el procés d'obertura econòmica del país.

En aquest sentit, el Govern ha conclòs la tramitació de nou CDI amb la República Francesa, en vigor des de l'1 de juliol del 2015; amb el Regne d'Espanya, en vigor des del 26 de febrer del 2016; amb el Gran Ducat de Luxemburg, en vigor des del 7 de març del 2016; amb el Principat de Liechtenstein, vigent des del 21 de novembre del 2016; amb la República Portuguesa, vigent des del 23 d'abril del 2017; amb els Emirats Àrabs Units, vigent des de l'1 d'agost del 2017; amb la República de Malta, en vigor des del 27 de setembre del 2017, amb la República de Xipre, vigent des de l'11 de gener del 2019 i amb la República de San Marino, vigent des del 31 de desembre del 2021.

La conclusió d'aquests acords és un element clau en l'estratègia de posar Andorra en situació de competir, atès que permetrà a les empreses andorranes prestar serveis a l'estranger sense ser sotmeses a la retenció en origen sobre les rendes obtingudes en aquests països, i donarà seguretat jurídica a les inversions estrangeres a Andorra perquè puguin obtenir una garantia conforme a la qual no rebran imposició per les mateixes rendes al seu lloc de residència fiscal.

En la negociació dels CDI, Andorra utilitza el model de Conveni fiscal de l'OCDE, que distribueix les competències fiscals entre el país de residència i el país d'origen de les rendes, i estableix que el país de residència elimini la doble imposició, si escau.

El Conveni entre el Principat d'Andorra i la República Txeca es va negociar de manera presencial. En aquest sentit, la ronda de negociacions va tenir lloc entre el 14 i el 16 de desembre de 2021. El mateix 16 de desembre del 2021, les delegacions d'Andorra i la República Txeca van concloure amb la rúbrica del text les negociacions del Conveni entre el Principat d'Andorra i la República Txeca per eliminar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el capital i per prevenir l'evasió i el frau fiscals.

El 23 de novembre del 2022, el Ministre de Finances, M.I. Sr. Èric Jover, aprofitant la visita de l'ambaixador de la República Txeca a Andorra, Excm. Sr. Ivan Jančárek, va signar el Conveni.

Ateses les consideracions exposades, s'aprova:

La ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i la República Txeca per eliminar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el capital i per prevenir l'evasió i el frau fiscals.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data d'entrada en vigor per a Andorra del Conveni.

Conveni entre el Principat d'Andorra i la República Txeca per eliminar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni i per prevenir l'evasió i l'elusió fiscals

El Principat d'Andorra i la República Txeca,

Desitjant promoure les seves relacions econòmiques mútues i millorar la cooperació en matèria fiscal;

Amb la voluntat de concloure un conveni per eliminar la doble imposició amb relació als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni sense generar oportunitats per a la no imposició o per a la imposició reduïda mitjançant l'evasió o l'elusió fiscals (incloent-hi un ús abusiu dels convenis internacionals que tinguin com a objectiu obtenir desgravacions previstes en aquest Conveni pels beneficis indirectes de residents d'estats tercers);

Han convingut el següent:

Article 1. *Persones concernides*

Aquest Conveni s'aplica a les persones que són residents d'un o dels dos estats contractants.

Article 2. *Impostos coberts*

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles per cadascun dels estats contractants o de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, sigui quin sigui el seu sistema d'exacció.

2. Es consideren *impostos sobre la renda i sobre el patrimoni* els que graven la totalitat de la renda o la totalitat del patrimoni, o qualsevol part de la renda o el patrimoni, inclosos els impostos sobre guanys procedents de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre l'import global de sous o salaris pagats per empreses i els impostos sobre plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica el Conveni són, en particular:

a) A Andorra:

- (i) L'impost sobre societats.
- (ii) L'impost sobre la renda de les persones físiques.
- (iii) L'impost sobre la renda dels no-residents fiscals.
- (iv) L'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

b) A la República Txeca:

- (i) L'impost sobre la renda de les persones físiques (*daň z příjmů fyzických osob*).
- (ii) L'impost sobre la renda de les persones jurídiques (*daň z příjmů právnických osob*).
- (iii) L'impost sobre béns immobles (*daň z nemovitých věcí*).

4. El Conveni també s'aplica a qualsevol impost de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixi després de la signatura d'aquest Conveni i que s'afegeixi als ja existents o els

substitueixi. Les autoritats competents dels estats contractants es notifiquen les modificacions substancials que s'hagin introduït en les seves legislacions fiscals.

Article 3. Definicions generals

1. En el marc d'aquest Conveni, tret que del context se n'infereixi una interpretació diferent:

a) El terme *Andorra* significa el Principat d'Andorra i, emprat en sentit geogràfic, designa el territori del Principat d'Andorra.

b) El terme *República Txeca* significa el territori de la República Txeca, en el qual s'exerceixen, per virtut de la legislació txeca i d'acord amb el dret internacional, els drets sobirans de la República Txeca.

c) Les expressions *un Estat contractant* i *l'altre Estat contractant* designen, segons el context, Andorra o la República Txeca.

d) El terme *persona* comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altre agrupament de persones.

e) El terme *societat* designa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri com una persona jurídica a efectes impositius.

f) El terme *empresa* s'aplica a l'exercici de qualsevol activitat econòmica.

g) Les expressions *empresa d'un Estat contractant* i *empresa de l'altre Estat contractant* designen, respectivament, una empresa explotada per un resident en un Estat contractant i una empresa explotada per un resident en l'altre Estat contractant.

h) El terme *tràfic internacional* designa qualsevol transport efectuat per una nau o una aeronau excepte quan la nau o l'aeronau operin únicament entre punts situats en un Estat contractant i l'empresa que opera la nau o l'aeronau no sigui una empresa d'aquest Estat.

i) El terme *autoritat competent* significa:

(i) En el cas d'Andorra, el ministre encarregat de les finances o el seu representant autoritzat.

(ii) En el cas de la República Txeca, el ministre encarregat de les finances o el seu representant autoritzat.

j) El terme *nacional*, en relació amb un Estat contractant, significa:

(i) Qualsevol persona física que tingui la nacionalitat d'aquest Estat contractant; i

(ii) Qualsevol persona jurídica, societat de persones (*partnership*) o associació constituïda de conformitat amb la legislació vigent en aquest Estat contractant.

k) El terme *activitat econòmica* inclou la prestació de serveis professionals i la realització d'altres activitats de naturalesa independent.

2. Per a l'aplicació del Conveni en tot moment per part d'un Estat contractant, qualsevol terme que no hi estigui definit té, llevat que del context se n'infereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueixi la legislació d'aquest Estat pel que fa als impostos que són objecte del Conveni, de manera que prevaldrà el significat donat per la legislació fiscal d'aquest Estat per damunt del significat donat al terme per les altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4. Resident

1. En el marc d'aquest Conveni, l'expressió *resident d'un Estat contractant* significa qualsevol persona que, d'acord amb la legislació d'aquest Estat, està subjecta a imposició en aquest Estat en virtut del seu domicili, residència, seu de direcció efectiva o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, i s'aplica tant a aquest Estat com a totes les seves subdivisions polítiques o entitats locals. No obstant això, aquest terme no inclou les persones que estan subjectes a l'impost en aquest Estat exclusivament per rendes d'origen o patrimoni situat en aquest Estat.

2. Quan, d'acord amb les disposicions de l'apartat 1, una persona física és resident en ambdós estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) Aquesta persona es considera resident únicament en l'Estat on disposa d'un habitatge permanent a la seva disposició; si disposa d'un habitatge permanent en ambdós estats, es considera resident únicament de l'Estat on manté vincles personals i econòmics més estrets (centre d'interessos vitals).

b) Si no es pot determinar l'Estat on aquesta persona té el centre d'interessos vitals, o si no té habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, es considera resident únicament de l'Estat on sojorna de manera habitual.

c) Si aquesta persona sojorna de manera habitual en ambdós estats o si no sojorna de manera habitual en cap dels dos, es considera únicament resident de l'Estat del qual posseeix la nacionalitat.

d) Si aquesta persona posseeix la nacionalitat d'ambdós estats o si no posseeix la nacionalitat de cap dels dos, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre la qüestió de comú acord.

3. Quan una persona diferent d'una persona física és, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 1, resident dels dos estats contractants, les autoritats competents dels estats contractants han d'establir de mutu acord l'Estat contractant del qual la persona esmentada serà considerada resident a efectes del Conveni, atesa la seva seu de direcció efectiva, el lloc on està establerta o constituïda i qualsevol altre factor rellevant. A manca de tal acord, aquesta persona no tindrà dret a cap benefici o exempció previstos pel Conveni.

Article 5. Establiment permanent

1. En el marc d'aquest Conveni, l'expressió *establiment permanent* designa una instal·lació fixa de negocis a través de la qual una empresa exerceix la totalitat o part de la seva activitat econòmica.

2. L'expressió *establiment permanent* inclou, en particular:

a) Una seu de direcció.

b) Una sucursal.

c) Una oficina.

d) Una fàbrica.

e) Un taller.

f) Una mina, un pou de petroli o de gas, una pedrera o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals.

g) Una granja, plantació, explotació agrària o un altre lloc on es duuguin a terme activitats agrícoles, forestals o altres de semblants.

3. L'expressió *establiment permanent* inclou igualment:

a) Una obra o un projecte de construcció o d'instal·lació o activitats de supervisió relacionades, però únicament quan aquesta obra, aquest projecte o aquestes activitats continuïn al llarg d'un període superior a dotze mesos.

b) La prestació de serveis, inclosos els serveis de consultoria, per una empresa d'un Estat contractant o mitjançant empleats o altre personal contractat per l'empresa a aquest efecte, però únicament quan les activitats d'aquesta naturalesa continuïn en el territori de l'altre Estat contractant per un període o períodes superiors, en total, a sis mesos dins d'un període de dotze mesos.

4. Malgrat les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió *establiment permanent* no inclou:

a) La utilització d'instal·lacions amb l'única finalitat d'emmagatzematge, exposició o lliurament de béns o mercaderies que pertanyen a l'empresa;

b) El manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies que pertanyen a l'empresa amb l'única finalitat d'emmagatzemar-los, exposar-los o lliurar-los;

c) El manteniment d'un dipòsit de béns o de mercaderies que pertanyen a l'empresa amb l'única finalitat de ser transformats per una altra empresa;

d) El manteniment d'una instal·lació fixa de negocis amb l'única finalitat de comprar béns o mercaderies o de reunir informació per a l'empresa;

e) El manteniment d'una instal·lació fixa de negocis amb l'única finalitat de fer, per a l'empresa, qualsevol altra activitat;

f) El manteniment d'una instal·lació fixa de negocis amb l'única finalitat d'efectuar qualsevol combinació de les activitats esmentades en els subapartats a a e;

Sempre que aquesta activitat o, en el cas del subapartat f, l'activitat general de la instal·lació fixa de negocis sigui de caràcter preparatori o auxiliar.

5. Malgrat les disposicions dels apartats 1 i 2, quan una persona –que no sigui un agent independent a qui s'aplica l'apartat 6– actua per compte d'una empresa i disposa, en un Estat contractant, de poders que exerceix de manera habitual i que la faculen per concloure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest Estat per a totes les activitats que aquesta persona exerceixi per a l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les que s'esmenen en l'apartat 4 i que, si fossin exercides a través d'una instal·lació fixa de negocis, no permetrien que es considerés aquesta instal·lació fixa de negocis com un establiment permanent de conformitat amb les disposicions d'aquest apartat.

6. No es considera que una empresa tingui un establiment permanent en un Estat contractant pel sol fet d'exercir-hi les seves activitats mitjançant un corredor, un

comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que aquestes persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli una societat resident de l'altre Estat contractant o estigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant o que exerceixi activitats econòmiques en aquest altre Estat (ja sigui mitjançant un establiment permanent o de qualsevol altra manera), no és suficient, per si sol, per considerar qualsevol d'aquestes societats com un establiment permanent de l'altra.

Article 6. Rendes immobiliàries

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats a l'altre Estat contractant poden ser gravades en aquest altre Estat.

2. L'expressió *béns immobles* té el significat que li atribueix el dret de l'Estat contractant on es troben situats els béns considerats. L'expressió inclou, en qualsevol cas, els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip emprat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals s'apliquen les disposicions del dret privat relatiu a la propietat immobiliària, l'usdefruit de béns immobles i els drets a percebre pagaments fixos o variables per l'explotació o la concessió de l'explotació de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; les naus i les aeronaus no es consideren béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen a les rendes procedents de la utilització directa, del lloguer o la utilització de qualsevol altra forma d'explotació dels béns immobles.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 3 també s'apliquen a les rendes procedents dels béns immobles d'una empresa.

Article 7. Beneficis de les empreses

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant estan sotmesos a imposició exclusiva en aquest Estat, llevat que l'empresa exerceixi la seva activitat en l'altre Estat contractant mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat. Si l'empresa exerceix la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis de l'empresa poden ser gravats a l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables a aquest establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant exerceix la seva activitat en l'altre Estat contractant mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat, s'imputen en cadascun dels estats contractants en aquest establiment permanent els beneficis que hauria pogut obtenir si hagués constituït una empresa distinta i independent que exercís activitats idèntiques o similars en condicions idèntiques o similars i que tractés amb total independència amb l'empresa de la qual constitueix un establiment permanent.

3. Per determinar els beneficis d'un establiment permanent, s'admet la deducció de les despeses efectuades per als fins d'aquest establiment permanent, incloent-hi les despeses de direcció i els costos generals d'administració per als mateixos fins, ja sigui en l'Estat on se situa aquest establiment permanent, ja sigui arreu.

4. No es pot imputar cap benefici a l'establiment permanent pel sol fet de la compra de béns o de mercaderies per a l'empresa per part d'aquest establiment permanent.

5. Als efectes dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent es determinen cada any segons el mateix mètode, tret que hi hagi motius vàlids i suficients per procedir altrament.

6. Quan els beneficis inclouen les rendes que es tracten separatament en altres articles d'aquest Conveni, llavors les disposicions d'aquells articles no es veuran afectades per les disposicions d'aquest article.

Article 8. *Transport marítim i aeri internacional*

1. Els beneficis procedents d'una empresa d'un Estat contractant de l'explotació de naus o d'aeronaus, en tràfic internacional, són gravables només en aquest Estat.

2. Als efectes d'aquest article i sense perjudici de les disposicions de l'article 12, els beneficis procedents de l'explotació de naus o aeronaus en el tràfic internacional inclouen:

- a) Els beneficis del lloguer de naus o aeronaus sense tripulació;
- b) Els beneficis procedents de la utilització, el manteniment o el lloguer de contenidors (inclosos els remolcs i l'equip associat per al transport dels contenidors) utilitzats per al transport de béns o mercaderies;

Quan aquest lloguer o aquest ús, manteniment o lloguer, segons quin sigui el cas, sigui accessori a l'explotació de naus o aeronaus en el tràfic internacional.

3. Les disposicions de l'apartat 1 també s'apliquen als beneficis procedents de la participació en un consorci (*pool*), en una explotació conjunta o en un organisme internacional d'explotació.

Article 9. *Empreses associades*

1. Quan:

- a) Una empresa d'un Estat contractant participa directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o
- b) Les mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant;

I quan, en l'un cas o l'altre, les dos empreses estan vinculades, en les seves relacions comercials o financeres, per condicions acceptades o imposades que difereixen de les que s'haurien convingut entre empreses independents, els beneficis que, sense aquestes condicions, hauria pogut obtenir una de les empreses, però que de fet no s'han pogut obtenir a causa d'aquestes condicions, es podren incloure en els beneficis d'aquesta empresa i, per tant, ser gravats.

2. Quan un Estat contractant inclou en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat –i per tant, grava– beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat contractant ja ha estat gravada en aquest altre Estat, i aquest altre Estat reconegui que els beneficis inclosos d'aquesta manera són beneficis que hauria obtingut l'empresa del primer Estat si les condicions convingudes entre les dos empreses haguessin estat les que haguessin

convingut empreses independents, l'altre Estat procedeix a l'ajustament que correspongui de l'import de l'impost que s'ha percebut per aquests beneficis. Per determinar aquest ajustament, es tindran en compte les altres disposicions d'aquest Conveni i les autoritats competents dels estats contractants es consultaran quan sigui necessari.

3. Les disposicions de l'apartat 2 no s'apliquen quan un procediment judicial, administratiu o un altre procediment legal hagi conclòs en una sentència ferma que estipula que, mitjançant accions que donin lloc a un ajustament dels beneficis esmentats en l'apartat 1, una de les empreses afectades pugui ser sancionada per raó de frau, negligència greu o incompliment dolós.

Article 10. Dividends

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant poden ser gravats en aquest altre Estat.

2. No obstant això, aquests dividends poden ser gravats també en aquest Estat de conformitat amb la seva legislació, però si el beneficiari efectiu dels dividends és resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigít no pot excedir:

a) El 5 per cent de l'import brut dels dividends si el beneficiari efectiu és una societat (que no sigui una societat de persones –*partnership*–) que estigui en possessió directa de com a mínim un 10 per cent del capital de la societat que paga els dividends.

b) El 10 per cent de l'import brut dels dividends, en tots els altres casos.

Aquest apartat no s'aplica a la imposició de la societat respecte dels beneficis sobre els quals es paguen els dividends.

3. El terme *dividends* utilitzat en aquest article designa els rendiments procedents d'accions, accions o bons de gaudi, les parts de mines, parts de fundador o altres drets, excepte els crèdits i la participació en els guanys, així com els rendiments d'altres participacions socials, incloses les rendes d'altres drets corporatius, sotmesos per la legislació de l'Estat d'on és resident la societat distribuïdora al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions o participacions.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un Estat contractant, exerceixi en l'altre Estat contractant on resideix la societat que paga els dividends una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat, i que té efectivament vinculada la participació generadora dels dividends. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7.

5. Quan una societat que és resident d'un Estat contractant obté beneficis o rendes de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot percebre cap impost sobre els dividends pagats per la societat, llevat que aquests dividends es paguin a un resident d'aquest altre Estat, o que la participació generadora de dividends estigui efectivament vinculada a un establiment permanent situat en aquest altre Estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre beneficis de societat no distribuïts, encara que els dividends pagats o els beneficis no distribuïts siguin, totalment o en part, beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

Article 11. *Interessos*

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant el beneficiari efectiu dels quals és un resident de l'altre Estat contractant són gravables en aquest altre Estat.
2. El terme *interessos* emprat en aquest article designa les rendes dels crèdits de qualsevol naturalesa, acompanyades o no d'una garantia hipotecària o d'una clàusula de participació en els beneficis del deutor, i, en particular, les rendes de fons públics i els rendiments de bons o obligacions, incloses les primes i els lots vinculats a aquestes rendes de fons públics, bons o obligacions. Les penalitzacions per demora en el pagament no es consideren interessos als efectes d'aquest article. El terme *interessos* no inclou cap partida d'ingressos que tingui la consideració de dividend de conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 de l'article 10.
3. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels interessos, que és resident d'un Estat contractant, exerceixi a l'altre Estat contractant, d'on procedeixen els interessos, mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre Estat i quan el crèdit generador dels interessos està efectivament vinculat a aquest establiment permanent. En aquest cas, s'aplicaran les disposicions de l'article 7.
4. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor resideix en aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels interessos, sigui resident o no d'un Estat contractant, té en un Estat contractant un establiment permanent pel qual ha contret un deute que dona lloc al pagament d'interessos i que suporta la càrrega d'aquests interessos, aquests interessos es consideren procedents de l'Estat contractant on està situat l'establiment permanent.
5. Quan, per raó de les relacions especials que hi ha entre el deutor i el beneficiari efectiu o de les que l'un i l'altre mantenen amb terceres persones, l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguen, excedeix el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'una relació d'aquest tipus, les disposicions d'aquest article s'aplicaran únicament per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària dels pagaments és gravable de conformitat amb la legislació de cada Estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 12. *Cànon*s

1. Els cànon s procedents d'un Estat contractant el beneficiari efectiu dels quals és un resident de l'altre Estat contractant poden ser gravats en aquest altre Estat.
2. No obstant això, aquests cànon s també poden ser imposables en l'Estat contractant d'on procedeixen i de conformitat amb la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels cànon s és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigít no pot excedir:
 - a) El 5 per cent de l'import brut dels cànon s de la categoria a què fa referència el subapartat a de l'apartat 3.
 - b) El 10 per cent de l'import brut dels cànon s de la categoria a què fa referència el subapartat b de l'apartat 3.
3. El terme *cànon s* emprat en aquest article designa les remuneracions de qualsevol naturalesa rebudes per a l'ús o pel dret a l'ús de:

a) Qualsevol dret de propietat intel·lectual d'obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques.

b) Qualsevol patent, marca registrada, disseny o model, pla, fórmula o procés secret i qualsevol programa informàtic fet a mida, o qualsevol equipament industrial, comercial o científic, o relatiu a informació relacionada amb l'experiència industrial, comercial o científica.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels canons, que és resident d'un Estat contractant, exerceix a l'altre Estat contractant d'on procedeixen els canons una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el dret o el bé generador dels canons està efectivament vinculat a aquest establiment permanent. En aquests casos, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

5. Es considera que els canons procedeixen d'un Estat contractant quan el deutor és un resident d'aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels canons, sigui resident o no d'un Estat contractant, té en un dels estats contractants un establiment permanent a través del qual s'ha contret l'obligació que dona lloc al pagament de canons i que suporta la càrrega d'aquests canons, es considera que aquests canons procedeixen de l'Estat on se situa l'establiment permanent.

6. Quan, per raó de les relacions especials que hi ha entre el deutor i el beneficiari efectiu o entre aquestes persones i una tercera persona, l'import dels canons, tenint en compte l'ús, el dret o la informació pels quals es paguen, excedeix el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'una relació d'aquest tipus, les disposicions d'aquest article s'apliquen únicament per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària dels pagaments és gravable de conformitat amb la legislació de cada Estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 13. Guanys de capital

1. Els guanys que un resident d'un Estat contractant obté de l'alienació de béns immobles tal com es defineixen a l'article 6 i situats a l'altre Estat contractant poden ser gravats en aquest altre Estat.

2. Els guanys procedents de l'alienació de béns mobles que formen part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té en l'altre Estat contractant, inclosos els guanys procedents de l'alienació d'aquest establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa), poden ser gravats en aquest altre Estat.

3. Els guanys obtinguts per una empresa d'un Estat contractant que explota naus o aeronaus en el tràfic internacional procedents de l'alienació de les naus o aeronaus esmentades, o procedents de béns mobles destinats a l'explotació d'aquestes naus o aeronaus, són gravables exclusivament en aquest Estat.

4. Els guanys obtinguts per un resident d'un Estat contractant de l'alienació d'accions o drets similars el valor dels quals procedeixi en més d'un 50 per cent, directament o indirectament, de béns immobles situats en l'altre Estat contractant poden ser gravats en aquest altre Estat.

5. Els guanys derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats en els apartats 1, 2, 3 i 4 només són gravables en l'Estat contractant en què resideix l'alienador.

Article 14. Rendes del treball

1. Sense perjudici del que disposen els articles 15, 17 i 18, els sous, els salaris i altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un Estat contractant en concepte d'un treball són gravables exclusivament en aquest Estat tret que l'ocupació s'exerceixi en l'altre Estat contractant. Si l'ocupació s'exerceix d'aquesta manera, les remuneracions que se'n deriven poden ser gravades en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant en concepte d'un treball exercit en l'altre Estat contractant només són gravables en el primer Estat esmentat quan:

a) El perceptor exerceix el treball en l'altre Estat durant un període o períodes que no excedeixen 183 dies en total durant tot el període de dotze mesos que comença o s'acaba durant l'any fiscal considerat;

b) Les remuneracions les pagui un empresari o algú per compte d'un empresari que no és resident de l'altre Estat; i

c) Les remuneracions no les suporti un establiment permanent que l'empresari tingui en l'altre Estat.

3. En el càlcul dels períodes mencionats en el subapartat a de l'apartat 2, s'hi inclouran els dies següents:

a) Tots els dies de presència física, inclosos els dies d'arribada i de sortida.

b) Els dies passats fora de l'Estat d'activitat, com ara dissabtes i diumenges, festes nacionals, vacances i viatges de negocis directament relacionats amb la feina del beneficiari en aquest Estat, després dels quals es va reprendre l'activitat en el territori de l'Estat esmentat.

4. L'apartat 2 d'aquest article no s'aplica a les remuneracions percebudes per un resident d'un Estat contractant en relació amb una ocupació exercida en l'altre Estat contractant, i pagades per un empresari o per algú per compte d'un empresari que no sigui resident de l'altre Estat, si:

a) El beneficiari presta serveis en el curs d'aquesta ocupació a una persona diferent de l'empresari i la persona esmentada supervisa, dirigeix o controla, directament o indirectament, la manera en què es presten aquests serveis; i

b) Aquests serveis constitueixen una part integral de les activitats de negoci efectuades per aquesta persona.

5. Malgrat les disposicions anteriors d'aquest article, les remuneracions percebudes per un resident d'un Estat contractant en relació amb una ocupació, com a membre de la tripulació regular d'una nau o una aeronau, que s'exerceix a bord d'una nau o aeronau que operi en tràfic internacional, i que no sigui a bord d'una nau o aeronau que operi exclusivament en l'altre Estat contractant, només són gravables en el primer Estat esmentat.

Article 15. Honoraris dels directors

Les remuneracions en qualitat de conseller i altres retribucions anàlogues que un resident d'un Estat contractant obtingui com a membre d'un consell d'administració o qualsevol

òrgan anàleg d'una societat que és resident de l'altre Estat contractant poden ser gravades en aquest altre Estat.

Article 16. Artistes i esportistes

1. Malgrat les disposicions dels articles 7 i 14, les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de l'exercici de la seva activitat personal en l'altre Estat contractant en qualitat d'artista, ja sigui com a actor de teatre, de cinema, de ràdio o de televisió, o en qualitat de músic o com a esportista, poden ser gravades en aquest altre Estat.

2. Malgrat les disposicions dels articles 7 i 14, quan les rendes derivades de les activitats efectuades per un artista o un esportista personalment i en aquesta qualitat s'atribueixin no a l'artista o l'esportista sinó a una altra persona, aquestes rendes poden ser gravades a l'Estat contractant en què es portin a terme les activitats de l'artista o l'esportista.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen a les rendes derivades de les activitats efectuades en un Estat contractant per un artista o un esportista resident en l'altre Estat contractant quan l'estada en l'Estat contractant mencionat en primer lloc és finançada totalment o principalment amb fons públics de l'altre Estat contractant o de les subdivisions polítiques o entitats locals d'aquest Estat. En aquest cas, les rendes només són gravables a l'Estat contractant del qual l'artista o l'esportista és resident.

Article 17. Pensions

Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 2 de l'article 18, les pensions i altres remuneracions anàlogues que es paguen a un resident d'un Estat contractant en concepte d'un treball anterior només són gravables en aquest Estat.

Article 18. Funció pública

1. a) Els sous, els salaris i altres remuneracions anàlogues pagats per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o per una entitat local a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest Estat o subdivisió o entitat només són gravables en aquest Estat.

b) No obstant això, aquests sous, salaris i remuneracions anàlogues només són gravables en l'altre Estat contractant quan els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

(i) Posseeix la nacionalitat d'aquest Estat; o

(ii) No va esdevenir resident d'aquest Estat exclusivament amb la finalitat de prestar aquests serveis.

2. a) No obstant el que disposa l'apartat 1, les pensions i altres remuneracions anàlogues pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, o a càrrec de fons constituïts per aquest Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest Estat o aquesta subdivisió o entitat només són gravables en aquest Estat.

b) No obstant això, aquestes pensions i remuneracions anàlogues només són gravables a l'altre Estat contractant quan la persona física és un resident i posseeix la nacionalitat d'aquest Estat.

3. Les disposicions dels articles 14, 15, 16 i 17 s'apliquen als sous, els salaris, les pensions i altres remuneracions anàlogues, pagats en concepte de serveis prestats en el marc d'una activitat econòmica exercida per un Estat contractant o per una subdivisió política o entitat local seves.

Article 19. *Estudiants*

Els imports que rep, per cobrir les despeses de manutenció, d'estudis o de formació pràctica, un estudiant o una persona en pràctiques que és, o hagi estat just abans d'arribar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que sojorna al primer Estat esmentat amb l'única finalitat de la seva manutenció, d'estudis o de formació pràctica, no són gravables en aquest Estat, sempre que aquests pagaments provinguin de fonts situades fora d'aquest Estat.

Article 20. *Altres ingressos*

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, provinguin d'on provinguin, no previstes en els articles precedents d'aquest Conveni només són gravables en aquest Estat.

2. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen a les rendes altres que les rendes procedents de béns immobles tal com es defineixen a l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari d'aquestes rendes, resident d'un Estat contractant, exerceix a l'altre Estat contractant una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i quan el dret o el bé generador de les rendes està vinculat efectivament a aquest establiment permanent. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

Article 21. *Capital*

1. El capital corresponent a béns immobles considerats a l'article 6, que són propietat d'un resident d'un Estat contractant i se situen a l'altre Estat contractant, pot ser imposable en aquest altre Estat.

2. El capital corresponent a béns mobles que constitueixen l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té en l'altre Estat contractant pot ser imposable en aquest altre Estat.

3. El capital d'una empresa d'un Estat contractant que exploti naus o aeronaus en el tràfic internacional, representat per aquestes naus o aeronaus i per béns mobles relacionats amb l'explotació d'aquestes naus o aeronaus, només és imposable en aquest Estat. Els altres elements de capital d'un resident d'un Estat contractant només són imposables en aquest Estat.

Article 22. Eliminació de la doble imposició

D'acord amb el que estableix la legislació d'un Estat contractant relativa a l'eliminació de la doble imposició, en cas d'un resident d'aquest Estat la doble imposició s'elimina de la manera següent:

- a) Quan un resident d'un Estat contractant obtingui rendes o posseeixi capital que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, puguin ser imposables a l'altre Estat contractant, el primer Estat acorda una deducció en l'impost d'aquest resident d'un import igual a l'impost pagat a l'altre Estat. No obstant això, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost, calculat abans de la deducció, corresponent a les rendes o al capital obtingut a l'altre Estat.
- b) Quan un resident d'un Estat obtingui rendes o posseeixi capital que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, estiguin exempts d'impostos en aquest Estat, aquest Estat pot prendre en consideració les rendes o el capital exempts per calcular l'import de l'impost sobre la resta de rendes o el capital d'aquest resident.

Article 23. No-discriminació

1. Els nacionals d'un Estat contractant no han d'estar sotmesos en l'altre Estat contractant a cap imposició o obligació que s'hi refereixi, i que no s'exigeixi o que sigui més costosa que la que tenen o que la imposició a la qual podrien estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat en les mateixes circumstàncies, en particular pel que fa referència a la residència. Malgrat les disposicions de l'article 1, aquesta disposició també s'aplica a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats contractants.
2. Els apàtrides residents d'un Estat contractant no estaran subjectes en cap dels estats contractants a cap impost o obligació relativa a aquest impost que no s'exigeixin o que siguin més onerosos que aquells als quals estiguin o puguin estar subjectes els nacionals d'aquest Estat que es trobin en les mateixes condicions, en particular pel que fa a la residència.
3. Un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té a l'altre Estat contractant no pot ser imposat en aquest altre Estat de manera menys favorable que la imposició de les empreses d'aquest altre Estat que exerceixen la mateixa activitat. Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les bonificacions personals, exempcions i desgravacions fiscals en funció de la situació o de les càrregues familiars que concedeix als seus propis residents.
4. Llevat que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 5 de l'article 11 o de l'apartat 6 de l'article 12, els interessos, cànon i altres despeses pagades per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis gravables d'aquesta empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident del primer Estat esmentat. De manera anàloga, qualsevol deute d'una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant s'ha de deduir, per determinar el capital imposable d'aquesta empresa, en les mateixes condicions que si hagués estat contret per un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.
5. Les empreses d'un Estat contractant que tenen un o diversos residents de l'altre Estat contractant que posseeixen o controlen el seu capital, directament o indirectament, totalment o en part, no estan sotmeses, en el primer Estat esmentat, a cap imposició o

obligació que s'hi refereixi, que no s'exigeixi o que sigui més costosa que la que tenen o que la imposició a la qual podrien estar sotmeses altres empreses similars del primer Estat esmentat.

6. Malgrat les disposicions de l'article 2, les disposicions d'aquest article s'apliquen a tots els impostos de qualsevol naturalesa o denominació.

Article 24. Procediment d'arranjament amistós

1. Quan una persona considera que les mesures preses per un o ambdós estats contractants comporten o poden comportar per a ella una imposició no conforme a les disposicions d'aquest Conveni, pot presentar, amb independència dels recursos que preveu el dret intern d'aquests estats, el seu cas a l'autoritat competent de qualsevol dels estats contractants. El cas s'ha de sotmetre durant els tres anys que segueixen a la primera notificació de la mesura que comporta una imposició no conforme a les disposicions d'aquest Conveni.

2. L'autoritat competent, si considera que la reclamació està fonamentada i no està en condicions ella mateixa d'aportar-hi una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre el cas mitjançant un arranjament amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, amb la finalitat d'evitar una imposició no conforme amb aquest Conveni. L'arranjament s'ha d'aplicar siguin quins siguin els terminis previstos pel dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants, mitjançant un arranjament amistós, han de fer el possible per resoldre les dificultats o aclarir els dubtes a què pot donar lloc la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni. També es poden consultar amb la finalitat d'evitar la doble imposició en casos no previstos per aquest Conveni.

4. Les autoritats competents dels estats contractants poden comunicar-se directament entre elles, inclús mitjançant una comissió conjunta formada per elles o els seus representants, amb la finalitat d'arribar a un arranjament, tal com s'indica en els apartats anteriors.

5. En el cas que, en establir un acord o conveni per evitar la doble imposició conclòs amb una tercera jurisdicció després de signar aquest Conveni, la República Txeca accepti d'incloure una disposició relativa a l'arbitratge en aquell acord o conveni, les autoritats competents Andorra i de la República Txeca iniciaran negociacions, al més aviat possible, amb l'objectiu de concloure un protocol d'esmena que insereixi una disposició relativa a l'arbitratge en aquest Conveni.

Article 25. Intercanvi d'informació

1. Les autoritats competents dels estats contractants intercanvien informació previsiblement rellevant per aplicar les disposicions d'aquest Conveni o per a l'execució o l'aplicació del dret intern relativa als impostos de qualsevol naturalesa o denominació exigibles pels estats contractants, per les seves subdivisions polítiques o entitats locals, en la mesura que la imposició així exigida no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està restringit pels articles 1 i 2.

2. La informació rebuda en virtut de l'apartat 1 per un Estat contractant és tractada de forma confidencial, de la mateixa manera que la informació obtinguda en aplicació del dret intern

d'aquest Estat, i únicament pot ser revelada a les persones o autoritats (inclosos tribunals i òrgans administratius) relacionades amb la gestió o la recaptació dels impostos esmentats a l'apartat 1, la seva aplicació efectiva o la persecució de l'incompliment en relació amb aquests impostos, la resolució dels recursos relatius a aquests impostos, o la supervisió d'aquestes activitats. Aquestes persones o autoritats únicament poden emprar aquesta informació per a les finalitats esmentades. Poden revelar-la en el marc d'audiències públiques dels tribunals o de decisions judicials. No obstant això, la informació rebuda per un Estat contractant pot ser emprada per a altres finalitats quan aquesta informació pugui ser emprada per a altres finalitats segons la legislació interna dels dos estats i l'autoritat competent de l'Estat sol·licitat n'autoritzi l'ús.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no poden, en cap cas, ser interpretades en el sentit d'obligar un Estat contractant a:

- a) Prendre mesures administratives contràries a la seva legislació o pràctica administrativa o a les de l'altre Estat contractant.
- b) Proporcionar informació que no pugui ser obtinguda d'acord amb la seva legislació o en el marc de la seva pràctica administrativa habitual o de l'altre Estat contractant.
- c) Proporcionar informació que revela un secret de caràcter empresarial, industrial, comercial o professional o un procés industrial o informació la revelació de la qual sigui contrària a l'ordre públic.

4. Si un Estat contractant sol·licita informació de conformitat amb aquest article, l'altre Estat contractant utilitza les mesures de les quals disposa per obtenir la informació sol·licitada, independentment que l'altre Estat no necessiti aquesta informació per a finalitats tributàries pròpies. L'obligació precedent està restringida per les disposicions de l'apartat 3, però en cap cas els estats contractants no poden interpretar aquestes restriccions com a base per denegar l'intercanvi d'informació únicament per l'absència d'interès nacional en la informació sol·licitada.

5. En cap cas les disposicions de l'apartat 3 no s'interpreten en el sentit de permetre a un Estat contractant denegar l'intercanvi d'informació únicament perquè aquesta informació la posseeixen bancs, altres institucions financeres o qualsevol persona que actuï en qualitat de mandatària o fiduciària, inclosos els agents designats, o perquè aquesta informació està relacionada amb els drets de propietat d'una persona.

6. Pel que fa a l'intercanvi d'informació amb sol·licitud prèvia, les sol·licituds d'informació es podran efectuar únicament en relació amb períodes que s'iniciïn l'1 de gener del 2015 o posteriorment.

Article 26. Membres de missions diplomàtiques i oficines consulars

Les disposicions del Conveni no afectaran els privilegis fiscals de què gaudeixin els membres de les missions diplomàtiques o de les oficines consulars de conformitat amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

Article 27. Dret a acollir-se als beneficis del Conveni

1. No obstant la resta de disposicions d'aquest Conveni, un resident d'un Estat contractant no pot beneficiar-se en l'altre Estat contractant de cap reducció o exempció d'impostos en relació amb la renda o el capital prevista en aquest Conveni si és raonable concloure, tenint en compte tots els elements i les circumstàncies rellevants, que el principal objectiu és obtenir aquests beneficis, tret que sigui establert que acordar aquests beneficis en aquestes circumstàncies sigui conforme amb l'objecte i la finalitat de les disposicions rellevants d'aquest Conveni. Les autoritats competents dels estats contractants es consultaran abans de denegar a un resident d'un Estat contractant aquests beneficis a l'altre Estat contractant.

2. Quan, en virtut de l'apartat 1 anterior, es denegui un benefici d'aquest Conveni a una persona, l'autoritat competent de l'Estat contractant que, d'una altra manera, hauria concedit aquest benefici considerarà no obstant això que aquesta persona té dret a aquest benefici o a beneficis diferents respecte a un determinat element de renda o capital si, a sol·licitud d'aquesta persona i després de tenir en compte els fets i les circumstàncies rellevants, l'autoritat competent esmentada determina que aquests beneficis s'haurien atorgat al sol·licitant en absència de l'operació o l'arranjament als quals fa referència el paràgraf 1. L'autoritat competent de l'Estat contractant al qual s'ha presentat la sol·licitud consultarà amb l'autoritat competent de l'altre Estat abans de refusar una sol·licitud presentada per un resident de l'altre Estat en virtut d'aquest paràgraf.

Article 28. Entrada en vigor

Cadascun dels estats contractants notificarà a l'altre, mitjançant la via diplomàtica, l'acompliment dels procediments legals interns necessaris per a l'entrada en vigor d'aquest Conveni. Aquest Conveni entrarà en vigor en la data de recepció de la darrera d'aquestes notificacions i les seves disposicions tindran efecte:

- a) Respecte dels impostos retinguts en origen, les rendes pagades o acreditades a partir de l'1 de gener de l'any civil següent a aquell en què el Conveni entri en vigor.
- b) Respecte dels impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, a les rendes o al capital en qualsevol exercici fiscal que s'iniciï a partir de l'1 de gener de l'any civil que segueix a l'any què el Conveni entri en vigor.

Article 29. Denúncia

Aquest Conveni es manté en vigor fins que un dels estats contractants el denunciï. Qualsevol dels estats contractants pot denunciar el Conveni, per la via diplomàtica, mitjançant una notificació de denúncia amb un preavis mínim de sis mesos abans de l'acabament de cada any civil següent a un període de cinc anys a partir de la data en què entra en vigor. En aquest cas, el Conveni deixarà de tenir efecte:

- a) Respecte dels impostos retinguts en origen, les rendes pagades o acreditades, a partir de l'1 de gener de l'any civil següent a aquell en què es rebí la notificació.
- b) Respecte dels impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, a les rendes o al capital, en qualsevol exercici fiscal que s'iniciï a partir de l'1 de gener de l'any civil que segueix l'any en què es rebí la notificació.

A aquest efecte, els signataris, degudament autoritzats, signen aquest Conveni.

Fet a Andorra la Vella, en dos exemplars originals el dia 23 de novembre del 2022, en català, txec i anglès, tots tres textos igualment fefaents. En cas de qualsevol divergència en la interpretació preval el text en anglès.

Pel Principat d'Andorra
M. I. Sr. Èric Jover
Ministre de Finances

Per la República Txeca
Excm. Sr. Ivan Jančárek
Ambaixador